15/04/2023

Πιστεύω στην Ανάσταση – Του Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού Ιγνατίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

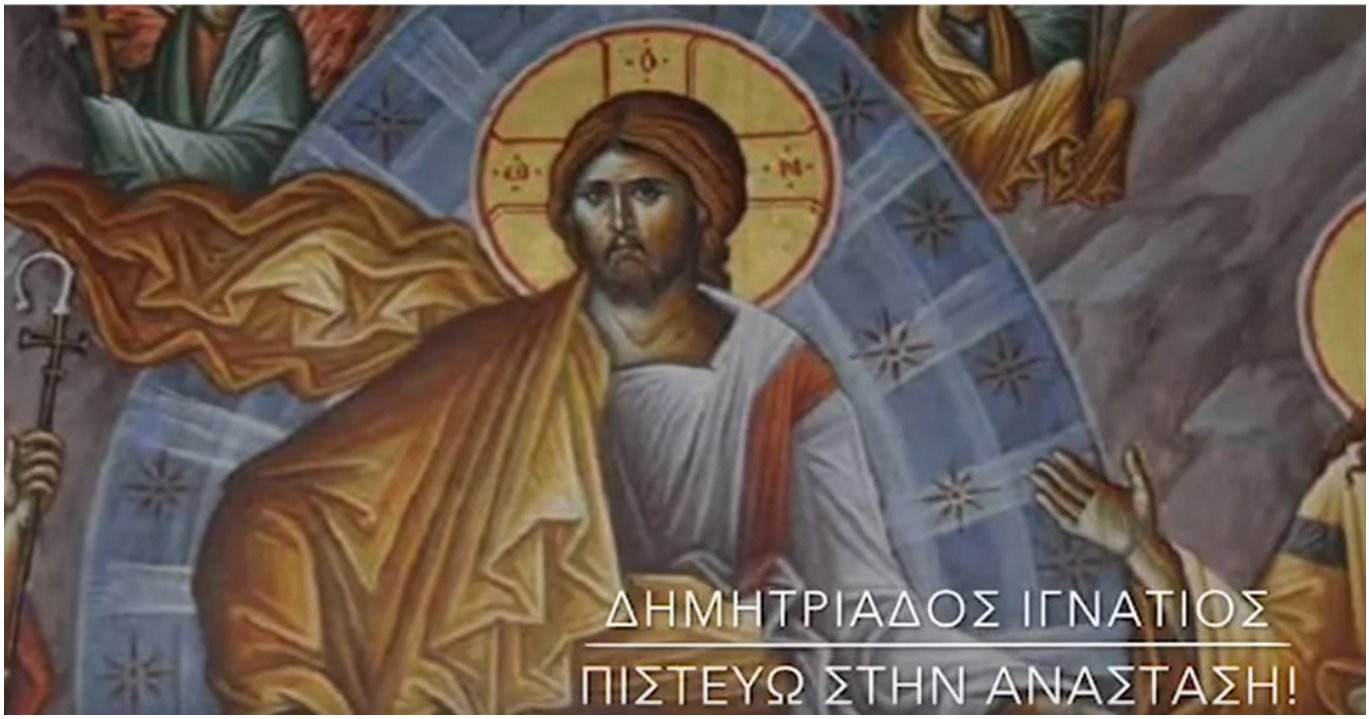

Πιστεύω στην Ανάσταση του Χριστού. Όχι σε ένα συμβολικό γεγονός προσωρινής νίκης μίας καταδικασμένης ζωής. Όχι σε μία ψεύτικη παρηγοριά μπροστά στη φρίκη της εξαφάνισης του προσώπου μου. Πιστεύω σε ένα ιστορικό γεγονός, βεβαιωμένο από αυτόπτες μάρτυρες, οι οποίοι το διακήρυξαν με προσωπικό κόστος, με προσωπικό ρίσκο και τέλος, με τον ίδιο τους το θάνατο.

Πιστεύω σε μία αλήθεια που ζει 2000 χρόνια και που παραμένει ακλόνητη και ενεργή, έχοντας εναντίον της συσπειρωμένες όλες εκείνες τις δυνάμεις που θέλουν να πείσουν τον άνθρωπο πως όλα τελειώνουν σε έναν τάφο.

Η πίστη μου στην Ανάσταση του Χριστού δεν μου απαλύνει την φρίκη του θανάτου

μου. Σέβομαι την καταλυτική του δύναμη και τον φόβο που προκαλεί. Σέβομαι τον θάνατο αλλά δεν του παραδίδω τα σκήπτρα της παντοδυναμίας. Η πίστη μου στην Ανάσταση του Χριστού δεν αποτελεί για μένα ψεύτικη διαφυγή από μία τραγική ζωή, αλλά δύναμη αγάπης για αυτήν την ίδια την επίγεια ζωή και κίνητρο να παλεύω κάθε στιγμή να ανακαλύπτω το φως της και την αιώνια προοπτική της.

Πιστεύω με όλη μου την ψυχή στην Ανάσταση του Χριστού, επειδή δεν αποδέχομαι τον φόβο ως κατασκεύασμα των εγκεφαλικών νευρώνων μου αλλά ως ένδειξη μιας βαθιάς νοσταλγίας αιωνιότητας, για την οποίαν πλάστηκα και στην οποία καλούμαι ξανά.

Πιστεύω στην Ανάσταση του Χριστού, διότι αποτελεί το φως που με εμποδίζει να συμφιλιωθώ με το σκοτάδι του κόσμου. Χωρίς το αναστάσιμο φως, το σκοτάδι γίνεται καθεστώς, που σταδιακά δεν ενοχλεί πλέον και περνιέται ως μοιραίο και φυσιολογικό. Επειδή πιστεύω στην ανάσταση του Χριστού, στέκομαι εχθρός κάθε δύναμης που θέλει τον άνθρωπο νεκρό από απελπισία και μοναξιά και συστρατεύομαι με τις δυνάμεις της ζωής.

Πιστεύω στον αναστημένο Θεό που μου δίδαξε με την ενανθρώπιση Του να κατεβαίνω διαρκώς στον Άδη του ανθρώπινου πόνου και να κάνω πληγή μου την πληγή του άλλου.

Πιστεύω στον αναστημένο Θεό που με τη θυσία Του μου δίδαξε να αναλαμβάνω προσωπική ευθύνη για όλα τα δεινά του κόσμου και να πασχίζω διαρκώς να τα εξαλείψω σαν να είμαι για όλα ο μοναδικός ένοχος.

Πιστεύω στον αναστημένο Θεό που με το αιμόφυρτο σώμα Του, μου δίδαξε την ευάλωτη αγάπη, την αγάπη χωρίς εγγυήσεις, χωρίς συμφωνητικά, χωρίς τείχη αμύνης. Την αγάπη, που, όταν όλα μοιάζουν πως οι πονηροί της γης την έχουν ξεκάνει, εκείνη εκτινάσσει τον λίθο του τάφου της και ενθρονίζεται σε θρόνο μιας πανανθρώπινης συμφιλίωσης.

Ανέστη ο Χριστός και κάθε μου σχέση, κάθε μου αγάπη, κάθε μου προσπάθεια, κάθε μου όνειρο, κάθε μου όραμα παίρνει υπόσταση, ελευθερώνεται από την ματαιότητα και γίνεται συστατικό ενός κόσμου, τον οποίον ο θάνατος δεν μπορεί να πλήξει με το πικρό κεντρί του.

Χριστός Ανέστη και η ζωή μπορεί πλέον να ξεδιψάσει τους πιο πικρούς καημούς μας.

Αναστημένε Κύριε, ελθέτω η βασιλεία Σου!

...